

14. Framvarp

til laga um viðauka við lög nr. 12, 12. ágúst 1916, um stimpilgjald.

(Lagt fyrir Alþingi 1920).

1. gr.

Hver, sem fær vörur frá útlöndum, er skyldur til að sýna hlutaðeigandi lögreglustjóra eða umboðsmanni hans eins fljótt og verða má, reikning yfir innkaupsverð þeirra, kominna um borð i skip, er flytja á vörurnar hingað til lands. Þetta nær til allra vara, sem hingað eru sendar, að undanteknum islenskum afurðum, sem endursendar eru, og venjulegum farangri ferðamanna. Hina sýndu reikninga skal lögreglustjóri eða umboðsmaður hans stimpla þannig, að reikningar um allskonar leikföng og allskonar muni, sem eingöngu eru ætlaðir til skrauts, úr hvaða efni sem eru, stimplast með 10% af verðinu, en reikningar um allar aðrar vörur með 1%.

2. gr.

Nú fylgir eigi reikningur vöru eða kemur eigi kaupanda í hendur eða umboðsmanni hans innan tveggja mánaða frá móttöku hennar, og er kaupandi eða umboðsmaður hans þá skyldur til að afhenda lögreglustjóra þeim, er í hlut á, eða umboðsmanni hans, yfirlýsingu um, að hann hafi engan reikning meðtekið og hvað hann álitir, að varan muni hafa kostað i innkaupi, hvort tveggja að viðlögðum drengskap. Skal lögreglustjóri eða umboðsmaður hans þá stimpla yfirlýsinguna á sama hátt og innkaupsreikningur væri.

Yfirlýsing þessi skal vera þannig sundurliðuð, að hið áætlaða verð hverrar vörutegundar sjáist.

3. gr.

Nú lætur kaupandi eða umboðsmaður hans farast fyrir að sýna til stimplunar reikning eða yfirlýsingu, og getur lögreglustjóri þá þvingað hann til þess með dagsektum, alt að 100 kr. fyrir dag hvern, og má tiltaka sektina i brjefi eða simskeyti. Sektum þessum má þó eigi beita nema að undangenginni aðvörun með viku fyrirvara.

4. gr.

Nú sýnir kaupandi eða umboðsmaður hans til stimplunar reikning, sem hann veit að eigi sýnir hið rjetta innkaupsverð, eða gefur visvitandi ranga yfirlýsingu um verðið, og varðar það refsingu samkvæmt 156. gr. hinna almennu hegningarlaga, 25. júní 1869. Auk þess gjaldi hann þrefalt það, er á vantar, að hann hafi greitt lögboðið stimpilgjald.

5. gr.

Ef lögreglustjóra eða umboðsmanni hans leikur grunur á, að viljandi eða óviljandi sje rangt frá skýrt um verð á vöru, er honum rjett og skylt að rannsaka málið og fresta stimplun þar til þeirri rannsókn er lokið.

6. gr.

Lögreglustjórar og umboðsmenn þeirra eru skyldir til að hafa eins nákvæmt eftirlit með því og föng eru á, að móttakendur vara gæti skyldna þeirra, sem ræðir um í lögum þessum, sjerstaklega með því að bera, eftir því sem við verður komið, hina afhentu reikninga og yfirlýsingar saman við farm-skrár þær, er þeir heimta vörutoll eftir.

7. gr.

Af vörum, sem sendar eru til landsins í pósti, skal greiða gjald það, er ræðir um í lögum þessum til pósthúss þess, er afhendir vöruna kaupanda, og skal gjaldið greiðast um leið og varan er afhent. Gjaldið greiðist með frimerkjum, sem pósthjónn stimplar og limir á fylgibrjef eða umbúðir vöru. Andvirði slíkra frimerkja telst með pósttekjum.

Af dagblöðum greiðist ekkert gjald.

Af vörum, sem póstkrafa hvílir á, er gjaldið 1% af póstkröfunni.

Ef reikningur fylgir vöru, er viðtakandi skyldur að sýna hann, og talsþá gjaldið eftir fjárhæð hans, en ef enginn reikningur fylgir, skal viðtakandi gefa út samskonar yfirlýsingu og þá, er ræðir um í 2. gr., og reiknast gjaldið samkvæmt henni.

Um viðurlög við röngum reikningum eða yfirlýsingum fer eftir 4. gr

8. gr.

Um reikningsskil lögreglustjóra fyrir stimpilgjaldi því, er ræðir um í lögum þessum, fer sem annað stimpilgjald. Fjármálaráðherra getur sett nánari reglur þar að lútandi.

9. gr.

Sektir allar eftir lögum þessum renna í rikissjóð.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og gilda til ársloka 1921.

Athugasemdir við lagafrumvarp þetta.

Það var mjög greinilega tekið fram á Alþingi í umræðunum um fjárlagafrumvarpið fyrir árin 1920—1921, að þótt fjárlögin fyrir þau ár sýni á pappírnum tekjuafgang, hlyti svo að fara, að allmikill tekjuhali yrði á yfirstandandi fjárhagstímabili, með því að launahækkun opinberra starfsmanna er að mjög litlu leyti tekin með í gildandi fjárlögum. Það er því auðsætt, að nauðsyn er á að útvega tekjuauka, enda var því lýst yfir á síðasta Alþingi af hálfu stjórnarinnar, að hún mundi hugsa fyrir tekjuaukafrumvarpi eða tekjuaukafrumvörpum, og hefir í þessu efni þótt tiltækilegust sú leið, sem ráðgerð er í þessu frv., og hefir það valdið nokkru um, að þessi leið er tekin, að æskilegt er að fá nokkra reynslu,

áður en hin nýju skattalög verða samin og sett, um hvernig verðtollur muni reynast hjer, auk þess, sem æskilegt má telja að koma hærri skatti á skrautgripi, leikföng og annan slíkan óþarfa.

Aðfluttar vörur námu samkvæmt hagskýrslum og upplýsingum hagstofunnar árin 1912—1916 því sem hjer segir:

1912	kr. 15347411,00
1913	— 16717724,00
1914	— 18111351,00
1915	— 26260067,00
1916	— 39183647,00

Þegar litið er til þessara talna, verðlags þess, sem nú er og væntanlega verður fyrst um sinn, virðist með hliðsjón af, að vænta verður frjálstrar verslunar, eigi óvarlegt að gera ráð fyrir, að frv. þetta gefi, ef það verður að lögum, um 400000 kr. á ári, og er þá miðað við, að innfluttar vörur nemi undir 40 milj. kr. á ári. En með því að frv. þetta getur naumast öðlast lagagildi fyr en um 1. apríl þ. á., má eigi vænta meiri tekna af gjaldi þessu yfirstandandi fjárhagstímabil en 700000 kr.

Um hinar einstöku gr. frv. þykir eigi þörf að ræða, því að þær skýra sig væntanlega sjálfar.